

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/11/2015
Identifikačné číslo spisu:	1009201231
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1009201231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ VAS, s.r.o., so sídlom Mojšová Lúčka, Žilina, zastúpený JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, 2/ N-ADOVA, spol. s.r.o., so sídlom Krškanská 1, Nitra, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26. júna 2009 v spojení s rozhodnutím Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohôd obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13. júna 2008, a o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. mája 2015, č. k. 2Sžhpu/1/2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní z a s t a v u j e .
Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 20. mája 2015, č. k. 2Sžhpu/1/2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S/159/2009-262 zo dňa 24. januára 2014. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd uvedeným rozhodnutím v zmysle § 250j ods.1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcov 1/, 2/, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.: 2009/KH/R/2/033 zo dňa 26. júna 2009, ktorým žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru dohôd obmedzujúcich súťaž č. 2008/KH/1/1/047 zo dňa 13. júna 2008, o uložení sankcie, žiadajúc ich zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca 1/ proti uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (zo dňa 20. mája 2015, č. k. 2Sžhpu/1/2014) podal dovolanie podľa § 237 ods.1, písm. f/ O.s.p., v spojení s § 241 ods. 2, písm. b/, c/ O.s.p. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

V dôvodoch dovolania poukazom na skutkové zistenia danej veci, zákonnú úpravu vzťahujúcu sa k

predmetu súdneho prieskumu, žalobca 1/ namietal, že odvolací súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď nenariadil vo veci pojednávanie, pretože to vyžadoval verejný záujem a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom v odôvodnení rozhodnutia len poukázal na § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. Ďalej namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a vade arbitrárnosti rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, a tiež z dôvodu že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav a odvolací súd sa nevysporiadal so žalobnými a odvolacími dôvodmi.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. mája 2015, č. k. 2Sžpu/1/2014 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - ustanovujúcej správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu 1/ a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny, ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplyva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu najvyššieho súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plyní záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. V danej súvislosti nesmie byť mátkou, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (k tomu pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky).

republiky sp. zn. IV. ÚS 208/08 - www.concourt.sk).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.